

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaalbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad. fr. 1-50
Voor den buiten. „ 1-75
Voor 't vreemde. „ 2-25
Per maand voor de stad alleen. . . 0-58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 centim den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragsvry toe te zenden: in den Estaminet den PRE-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

JANUARY 1862.

De Konvooien met een * geteeckend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. . 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. . 5-00 8-55** 11-50 2-20 5-00 7-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-50 5-00
Nin., Geerardshb. Less., aeth. 7-00 1-23 langs Doornik. 5-00
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-50 5-05* 7-00
Kortryk, Moskr., doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 5-10 7-10
douai, Atrecht, amiens, Parys. 6-00 9-20* 1-25* 5-10
Kales. 6-00 9-20 1-25 7-10*
Bergen, Quievrain. 7-00 1-23 langs doornik. 5-00
Manage, Charleroi, Namen. . 7-00 1-23 langs doornik. 5-00
Leuven, Thienen, Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-50 2-20 5-00 Thien. 7-40**
Landen. 5-00 8-55* 11-50 2-20
Keulen, Aken. 5-00 8-55* 11-45 Aken 7-40*
Gladb., duss., Cref. Ruhrort. 8-55*

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. . . 6-20 9-00** 10-20 2-45* 5-50

Van Antwerpen naer Gent. . . 6-50 8-50** 10-50 5-00* 6-00

EELLOO.

Van Gent naer Eeloo. . . 8-55 2-50 8-00

Van Eeloo naer Gent. . . 7-00 12-15 8-00

VAN GENT, LANGS AUDENAERDE, OP SAINT GHISLAIN.

Van Gent, langs Audenaerde, naer St. Ghislain. . 6-25 9-50 1-55 7-40

Van St. Ghislain, langs Audenaerde, naer Gent. . 5-20 7-00 11-00 5-50

BERIGT.

Door dezen aenzoekt het Bestuur van het weekblad, genaemd het WERKVERBOND, alsook het gene van de Maetschappij der WERKTUIGMAKERS, vriendelyk het geëerd Publiek om geene betalingen of leveringen, op onzen naam, meer te doen aen Fr. Bogaerts, voordezen drukker.

STAETKUNDIG OVERZICHT DER WEEK.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft verleden dingsdag hare zittingen hernomen en dezer week zich bezig gehouden met de beraedslaging over het budjet van het ministerie der justicie. By deze gelegenheid heeft de gentsche en echt vlaemsche volksvertegenwoordiger, de heer De Baets, den heer minister Tesch het verschrikkelyk geval herinnerd, welke plaats had tydens het proces tegen Goethals en Coecke, beschuldigd als de plegers der moord op mej. Dubois, te Couillet, en van welke misdaed nu, zoo men weet, Rabet zich-zelf en eenige andere booswichten der Zwarte Bende beschuldigd heeft. Men weet ook, dat de slechte vertaling van één vlaemsch woord in 't fransch door eenen duitseh-luxemburgschen gendarm, misschien het leven gekost heeft aen die twee Vlamingen.

De heer justicie-minister heeft beloofd, dat hy maetregels zal nemen om voortaan bekwame vertalers, ook van 't vlaemsch in 't fransch, by de geregtshoven te plaatsen. Jammer is het, dat die belofte Coecke en Goethals niet in 't leven terug kan roepen!

De heer Kervyn van Volkaersbeke, insgelyks representant van Gent, heeft de aandacht van den heer minister ingeroepen op de hervorming onzer Bedelaers-gestichten, welker inrigting nog veel te wenschen overlaet. — De heer Rodenbach merkte zeer juist aen, dat men die vagebonden niet veel meer nut voor de landbouw-werken zou kunnen bezigen.

Inderdaed: België brengt op verre na geen graen genoeg op, om zyn eigene inwoners te kunnen spyzigen. Duizenden enduizenden hektaren bosch- en heidegronden liggen braek, zonder de minste vruchten op te leveren, en men sluit de bedelaers, landloopers en jeugdige misdadigers op, in plaats van ze die gronden te doen ontginnen en bebouwen, welke ons met der tyd eenen overvloed van levensmiddelen zouden geven.

Met veel regt, heeft de heer Henri Dumortier daerby opgemerkt, dat onderwys en arbeid alléén het pauperismus kunnen beperken. De verzwakte en gebrekyke ouderlingen, de arme weezen moeten door de liefdadigheid der

maetschappij ondersteund en geholpen worden; maer de krachtige lieden, voor bedelary of landzwervery veroordeeld, moeten werken om den kost te winnen en het algemeen welzyn te helpen vermeerderen.

ENGELAND EN AMERIKA.

Uit de afkondiging der officiële briefwisseling over de zaak van den Trent, door Reuters-office te Londen bewerkstelligd, blykt nu duidelyk dat de Noord-Amerikaensche minister, de heer Seward, den 27 december des verlede- nen jaers, den franschen gezant Mercier reeds kennis had gegeven, dat het besluit van den president Lincoln, om de zuiderlyke kommissarissen op vrye voeten te stellen, al genomen was voor de overhandiging der dépêche van den franschen minister Thouvenel. De president voegde er den wensch by, dat dit incident, welk Europa zoo veel angst had aengejaegd, zoo aenleiding geven tot eene algemeene overeenkomst tusschen de Zee-mogendheden, ter juiste bepaling van 't regt der onzydige vlaggen in oorlogstyd.

De londoner Morning-Post, orgaan van den hoofd-minister Palmerston, die best bekend moest wezen met die verzeke- ring, aengezien dezelve tevens overgebrifeld was naer het engelsche ministerie, schreef den zelfden dag, dat de dépê- che geene betrekking had op de zaak van den Trent. Dat blad heeft dus moedwillig de waarheid gespaerd, en het publiek in dwaling gebragt. Het poogt zich thans te verontschuldigen, doch werpt niettemin op het engelsche Staatsbestuur het wel verdiende verwijt van trouwloosheid.

Men ziet nogmaels, dat, inweêrwil van al de schoone theoriën over vryheid en beschaving, menschevriendheid en afschaffing der slaverny, de Engelschen alles opofferen aen hun eigen belang; aen hunne koophandel en nyverheid. Liegen en bedriegen, noodeloos bloed en geld verslinden, zelfs met de Slavenstaten aanspannen tegen 't vryheidslie- vende Noord-Amerika, om goedkoopere katoen te hebben, en dat schoone land door den burger-oorlog in twee stukken te scheuren: ziedaer de politiek van het listige en trouw- looze Albion!

De strydmagt van Noord-Amerika maekt grooten voort- gang tegen de opstandelyke Zuiderlingen. In den Kentucky zal weldra een groote en welligt beslissende veldslag ge- leverd worden. Zestig duizend man bonds-troepen zyn aldaer over de rivier Green getrokken, en bevonden zich, by de laatste berigten, slechts nog op vyf mylen afstands der voorhoede van den zuiderlyken opper-generael Hindman.

Welligt wordt, of is, op dezen oogenblik de groote zaak reeds beslist.

De laatste tydingen uit Amerika zyn belangryk. De spaensche zeemagt is reeds meester van de stad Vera-Cruz, het fort San-Juan-d'Ulloa en verscheidene byliggende sterkten op de kusten van Mexiko, welke door de Mexi- kanen, zonder tegenstand, verlaten zyn.

Binnen weinige dagen, zullen de fransche en engelsche scheeps-divisies zich by die van Spanje voegen, ten einde in Mexiko tusschen te komen, alwaer de verschillende Staats-partyen sinds eenige jaren elkander gewapender- hand het opperbestuur betwisten, terwyl dat land, in af- wachting zyne schulden niet betaelt.

Noord-Amerika zet nu den oorlog tegen de opstandelyke Zuiderlingen krachtadiger voort; te New-York voedt men de hoop, nog voor de aenstaende lente, den opstand ge- dempt te zullen hebben.

Geve God, dat zulks, zonder veel bloed-verlies, zoo spoedig mogelyk bewaerheid worde; zoo wel in 't belang der vryheid en onafhankelykheid van dat schoone wereld- deel, als in dat der menschelykheid, door de afschaffing der slaverny; en, voor ons, in 't belang van koophandel en nyverheid. Want, zoodra het Noorden zegepraelt, zullen wy eenen nooit gehoorden overvloed van goede en goed- koopere katoen hebben.

FRANKRYK.

Men leest in de paryzer Presse: « De gelukkige oplossing van het anglo-amerikaensche geschil heeft op den graenhandel reeds eenen gunstigen invloed uitgeoefend; de vrees voor de bevoorrading van Engeland, welke in geval van oorlog, veel moeijeligheden had kunnen ondervinden, is thans geweken. De graenprij- zen neigen naer daling. In Frankryk is het tekort zoo goed als gedeekt. Hierby gevoegd de nieuw verwachte aenvoeren, mag men zich natuerlyk verwachten aen eene sterke da- ling, welke overigens in Parys reeds op graen en meel be- gonnen is. »

L.-Napoleon blyft eene kalmte, men zou byna zeggen eene onverschilligheid bewaren, die in zynen omgang hy sommigen zelfs ergeris verwekt. Men zegt rondweg, dat hy of den binnen- en buitenlandschen toestand niet meer zoo helder inzielt als vroeger, of zich droombeelden voor de toekomst schept, waeruit hy weleens onaengenaem kon worden wakker geschud. De Keizer wil blykbaer zyne geschiedenis van Julius Caesar voltooijen, en door niet zich daarvan laten afleiden.

De Keizer, alsmede de heer Thouvenel, hebben zich gehaest lord Cowley uit te noodigen, hunne gelukwenschen

ZAEK DER ZWARTE BENDE.

MOORDERYEN EN DIEFTEN,

IN DE ARRONDISSEMENTEN CHARLEROI, NYVEL, DINANT EN NAMEN.

AKT VAN BESCHULDIGING.

4^e VERVOLG.

No 15. — Castillon (Dinant) 22-25 oogst 1858. — J. B. Boucher, August Leclercq, Joz. Leclercq, Alex. Leclercq.

De diefte van Silenrioux is de eerste welke Boucher in het arrondisse- ment Dinant gepleegd heeft. Vermits men in dien tyd nog geene vermoede- ns op hem had, verscheen hy den 22 oogst weder in eene andere gemeente, met August, Jozef en Alexander Leclercq, zyne medeplichtigen te Corroy, Emimes en Silenrioux. Boucher had hun inderdaed het huis der echtgenooten Benaimé te Castillon aangewezen en omstreeks middernacht sloeg een steen, die vier kilogrammen woog, het venster van de kamer in, waer zy beiden lagen te slapen.

De man, hoewel 73 jaren oud, nam eene vork om zich te verdedigen; maer hy werd omgeworpen en aen het hoofd gekwetst, door mannen die zyn venster beklommen hadden en zyne schreeuwen smoorden door hem den mond te sluiten. Hy lag nauwelijks op den grond of een dier mannen wierp zich op zyne vrouw, die zelve 81 jaren oud was, terwyl een derde hunnen koffer openbrak en er vier of vyf honderd francs uitnam. Hy die de vrouw vasthield, sloot haer insgelyks den mond toe, haer zeggende, even als te Silenrioux, dat zy honger hadden en arme Vlamingen waren. Hy dreigde zelfs haer te verstikken indien zy niet zegde waer haer geld was, of indien zy het minste geschreeuw aenbief. Dit had hunne buurvrouw Lottin niet belet gerucht in het huis te hooren. Zy kwam dus aen hare deur, maer een man die de wacht hield, wierp haer eenen steen toe son- der haer te raken.

Die m n was Alexander Leclercq, die het feit bekend en later tot Bou- cher zegde dat eene komkeer het hoofd buiten gesteken had, maer dat hy het geld genomen had, terwyl Jozef den man vasthield, met het aengezicht tegen den grond, en August de vrouw in haer bed hield, om haer te belet- ten te schreeuwen. August en Jozef nemen overigens de rollen aen, welke

Boucher hen doet vervullen. Het is dus August die de vrouw bedreigd heeft haer te verstikken, indien zy schreeuwde of niet zegde waer haer geld was; en wy hebben gezien dat hy te Montigny-sur-Sambre reeds de keel van Mej. Balon toeneep; dat hy hetzelfde deed te Erpion, op een der gebroeders Hannecart. August bereide zich zelfs in 1855 een man te verwoeren, toen de gendarmery van Sombrefte er moest tusschenkomen en hy zich aen daden van tegenstand pligtig maakte die hem te Namen hebben doen veroordeelen. Ook zegde de oude oom in zyne ondervragin- gen dat zyn neef tot alles bekwaam was; dat hy eenen man zou dooden gelyk eene vlieg. Zyne broeders waren onder dit opzigt mogelyk iets beter; maer het is niettemin waer dat Alexander de keel van de vrouw te Grand-Leez toeneep en dat Jozef te Erpion hetzelfde deed met den anderen broeder Hannecart.

N. 14. Wanfercée-Baulet (Charleroi), 10-11 oktober 1858. J.-B. Boucher, J. Leclercq, Alex. Leclercq, Aug. Leclercq, medeplichtige, Petit Thomas, medeplichtige.

Zes weken na de misdaed van Castillon, en in den avond van 10 oktober, beging Boucher eene andere diefte met Jozef en Alex. Leclercq, by Jacob Servais, vlaskoopman te Wanfercée-Baulet. 't Was August die hun dit huis had aengeduid. Hy had hun zelfs verzekeerd, naer Alexander vermeldt, dat de vlaskoopman alle zondag n in eene herberg met de kaart speelde; en den 50 oktober was juist een zondag; 't was den dag der kermis. Servais keerde dus rond 10 ure 's avonds naer huis, toen hy licht-in zyne woning zag. Wyl hy er alleen woonde en er niemand had gelaten, begreep hy seffens dat er vreemdelingen moesten ingedrongen. Dus liep hy naer zynen ovenbuer, waer hy zyn sleutel had verborgen; maer hy werd teruggestooten door een man, gewapend met een pistool, die hem toeriep: « Sta, of ik dood u! » Servais trok terug, maer hy hoorde weldra mannen devlugt nemen. Dan ontdekte hy dat men bet binnenste gedeelte van eene blafetuer had afgerukt, een hengsel en een platten grendel doende springen; dat men door het venster was geklommen, zyn koffer had verbruyeld en er ongeveer 900 fr. had uit gestolen. Om die braken te doen, hadden de dieven zich bediend van twee truweelen welke zy ter plaatse hadden gelaten, en van een ander truweel dat aen Servais zelf toebehoorde, en dat hy in zynen koffer gevonden heeft.

Boucher bekend die diefte begaan te hebben met de twee broeders van August, en op de aenduidingen van dezen laatste. Hy voegt er by la

Alexander en hy op loer gestaen hebben, terwyl Jozef in huis was; dat Alexander naby den ovenbuer was verborgen, en dat hy zelf naby het venster stond. Alexander bekennt daerenboven aen Servais doodsbredreigin- gen gedaen te hebben, hem een pistool toeneende dat hy in de hand hield. Jozef erkent ook in het huis gedrongen te zyn, terwyl de twee anderen de omgevingen bewaekten en zy verklaren alle dry dat die diefte hun 840 fr. heeft opgebragt; dat August er niet heeft willen tusschenkomen, omdat hy zelf te Baulet woonde en vreesde verdacht te worden, maer dat hy hun inlichtingen heeft gegeven om de diefte te begaen, en dat hy hiervoor 200 francs voor zyn aendeel heeft gekregen. August bekennt van zynen kant wat de anderen hem opleggen; maer weet niet meer juist wat hy gekregen heeft.

Boucher meldt ons, eindelyk, dat hy en zyne makkers eene tweede diefte wilden begaen in zelfden nacht; dat zy dus met hen den kleinen Hubinon, beter gekend onder den naem Petit Thomas, hadden medegebragt en hem op loer gesteld naby het ander huis waer zy moesten gaen. Die Petit Tho- mas, welke heden onder de beschuldigten prykt, was toen nauwelijks 13 jaren oud.

Hy was de onechte broeder van de Leclercq's, daer hunne moeder dit kind had gehad sedert de dood haers mans; en Boucher beweert dat hy aen Thomas van het by Servais gestolen geld eene som van 40 fr. heeft gegeven, om het tweede huis bewaekt te hebben. Hem met hen medene- mende, vormden zy dus een leerling, die hen weldra moest volgen, en welken wy inderdaed wedervinden te Baisy-Thy en te Malèves-Sainte-Marie-Wastinnes, in de maend january en in de maend maart 1859.

Om Boucher naer Castillon en Silenrioux te vergezellen en weder te keeren, hadden de Leclercq's een twintigtal mylen af te leggen. Boucher moest den zelfden weg maken om ze te Corroy, te Emimes en te Wanfer- cée-Baulet te vervoegen, op de aenduidingen van zyn broeder en die van August. Wy hebben overigens gezien dat hy opvolgentlyk met hen in de arrondissemmenten Namen, Dinant en Charleroi de vyf dieften had begaen welke wy zooeven opsommen; dat hy insgelyks, in 1856, met de dry Leclercq's de diefte van Montigny-sur-Sambre had begaen, en zich met hen in 1857 had bevonden by de dieften van Gerpinnes en Erpion, dat Filip eindelyk, ze alle vier had vergezeld te Montigny; en hun inlichtingen had gegeven om de dieften van Emimes en Corroy te begaen. Herinneren wy die feiten, het is omdat zy op eene klote wyze de vereeniging aentoe-

aen het britsche kabinet over te brengen wegens de ver- eeffening van het geschil met Amerika. De engelsche gezant heeft zich in het onderhoud met den laetste op eene wyze uitgelaten, die voldoende aanduidt, dat men na deze schik- king voor geene nieuwe moeilijkheden tusschen de kabi- netten van St-James en Washington heeft te vreezen.

Onder de neringdoende klasse, te Parys, heerscht mis- noegen. Men verneemt dat de keizer echter dezer dagen middelen heeft beraemd om dat misnoegen, veroorzaekt door weinig vertier, te doen ophouden. Hy heeft dien ten gevolge zyne ministers en hovelingen verzocht, het aental hunner feesten te vermeerderen. Reeds hebben de heeren Troplong en de maerschalk Randon aen dien wenk gevolg gegeven.

BRAND EN VERNIELING DER STAD EN HAVEN VAN CHARLESTON.

De *Moniteur* deelt eenige byzonderheden mede wegens de noodlottige verwoesting der groote stad en haven van Charleston, in Zuid-Amerika.

Het vuur was zoo geweldig — zegt het Staatsblad — en werd door de negers zoo sterk onderhouden, dat meer dan een derde deel dier stad, welke 80,000 inwoners telde, door de vlammen reeds vernield was, by de laetste be- rigten.

Duizenden ongelukkigen, zonder brood en schuilplaats, ontvlugten de gloeiende en rookende puinen, om in de naburige dorpen eene wykplaats te zoeken, alwaer zy met aendrift opgenomen en verzorgd worden.

De schrik en ontsteltenis heerschten derwyze, dat de blanken hunne slaven niet meer konden bedwingen, die reeds op verschillende punten eene dreigende houding hadden genomen.

Men ziet derhalve, dat de opstand van het Zuiden al spoedig zal gedempt zyn.

Nyverheids-kunsten.

WERKTUIG-MAKERY. — KANTEN-MAKERY.

Dat Gent roemryk voorwaerts streeft op het gebied der Nyverheid en Nyverheids-kunsten, behoeft geen betoog: niet alleen is dit gekend in geheel België, maer ook in het buitenland.

De verschillende stoffen, in onze talryke fabrieken bewerkt, zullen weldra niets meer te benyden hebben aen de beste voortbrengselen van Manchester en Bir- mingham. Sommige gentsche nyveraers vreezen reeds de konkurrencie onzer overzeesche geburen niet meer op de vreemde markten, waer ze zelfs de speciaal door ons gefabriceerde stoffen aen leegeren prys durven afzet- ten dan de Engelschen. Onder betrek van regtzinningen handel, en by voorraad van grondstoffen, vreezen ze dus die mededinging nog min opzette eigene markten.

De uitbreiding onzer handels-betrekkingen, door het reeds gesloten verdrag met Frankryk en de ontworpen verleegingen der douanetarieven met Pruisen en de Staten van het Deutsche Toverbond, zal onmisbaar eene nog hoogere vlugt geven aen de gentsche nyver- heid, en vooral dezelve ook aanporren tot de algemeene invoering der verbeterde werktuigen en de vervaer- ding dier fyne garens en stoffen, welke tot heden het monopolium schynen te zyn der engelsche en zwitsersche fabriekanten. Er bestaan immers geene redens, waarom wy ten achteren zouden blyven onder dit opzigt!

Onze groote nyveraers, hoe zeer nog niet in zulke magtige associatiën en maetschappijen vereenigd als de meeste engelschen, bezitten kennis genoeg, en ook den geest van onderneming, om zich door geene vreemde- lingen vooruit te zien streven; en onze werkers zyn even behendig als de engelschen. Men zegt dat de fa- briekwerkers van Manchester en Birmingham rapper werken. Dit kunnen wy slechts gelooven met de be- weegreden dat ze met betere getouwen en rappere mekanieken werken.

Een nieuw tydvak zal zich derhalve, na de huidige krisis (welke reeds merkelyk afgenomen is door de vreedzame oplossing van het anglo-amerikaensche ge- schil) openen voor onze nyverheid en koophandel. Om daeruit al de mogelyke voordeelen te trekken, moeten onze groote fabriekanten van nu af zich yverig toeleg- gen op de verbetering hunner werktuigen en ook op de vervaerdiging van die stoffen, met dewelke zy vreezen dat Engeland (met welk land wy insgelyks een handels- verdrag zullen aengaan) ons eene sterke mededinging zal aendoen.

Al de noodige hulpbronnen kunnen zy hiervoor in ons land, in onze eigene stad, aantreffen. De Nyver- heids-school levert hun bekwaame teekenaers van dessins voor alle soort van stoffen; goede graveersders ontbreken ons niet. En het voornaemste van alles, onze *Werktuigmakers* beginnen van langs zoo meer, door yver en studie, op de hoogte der Engelschen te komen. Wy mogen zeggen dat wy, onder dit opzigt, van nu af aen geen tol meer aen Engeland moeten betalen, als we niet willen. De bewyzen hiervan zyn in België, en in Gent, reeds menigvuldig voorhanden.

Ons groot en alom vermaerd gesticht de *Phœnix*, alwaer de zwaerste machienen en mekanieken van allen aert stevig en kunstig vervaerdigd worden, be- hoeft geenszins de vlag te stryken voor de engelsche gestichten van dien aert. Nog andere werktuigmake- ryen zyn in onze stad, die voorwaer geene lessen moe- ten halen van over zee; ja, wier voortbrengselen, by openbare tentoonstellingen, zelfs den prys hebben be- haeld op degenen der engelsche fabrieken.

Wat meer zegt: de bewyzen liggen voor de hand, dat velen der zoo hoog geroemde engelsche machienen en mekanieken, zoo duer betaeld en met zoo veel on- kosten herwaerts overgevoerd, voor het gebruik, onder betrek van stevigheid, gemakkelijc werk en langen duer, op verre na zoo goed niet zyn als onze eigenen. Sommige heeren fabriekanten weten hiervan te spre- ken, en zullen zich ongetwyfeld in 't vervolg niet meer door de pochery en het vreemde klatergoud om den tuin laten leiden. Het zelfde geldt ten aanzien van ver- scheidene andere takken van nyverheid en nyver- heids-kunsten. Wy willen heden slechts nog een woordje spreken over de kanten-makery.

Even als vroeger onze fabriekanten, zyn nog me- nigvuldige ryke familiën in 't gedacht, dat zy slechts te Parys en Brussel schoone meubels en huis-stofferingen, en vooral fyne en kunstig gewerkte kanten kunnen vinden. Men begrypt, hoe veel geld hierdoor onttrokken wordt aen onze eigene nationale nyverheid, en wat nadeel onze nyveraers, werkers en werksters daardoor ondergaan.

Welnu, die redenering is even ongerymd als degene onzer fabriekanten opzigtens de machienen en meka- nieken.

Wy hebben dezer week 't genoeg gehad by den heer Pieters-Van den Bossche, in de Savaenstraat, ter stede, een kanten kleed te mogen bewonderen, welk een meesterstuk van kunstig werk, schoone teekening en rykdom genoemd mag worden.

Dat staelsie-kleed, voor eene buitenlandsche Vorstin bestemd, geheel in zoo genaemden brusselschen kant, en volledig uit één stuk gewerkt, met jak en wyde mouwen, heeft 1 meter 45 centimeters lengte, en ne- gen gentsche ellen wydte. Het is overzaeid met trofeën en gierlanden van roozen en gebladerte, die u als toe- lachen.

De breede boordsels verbeelden wyngaerd-ranken en

druiventrossen, zoo natuerlyk geteekend en gestikt, dat ze door al dekeners en dames onzer stad bewonderd zyn geworden.

Meer dan honderd behoeftige meisjens hebben maen- den lang gewerkt en haer dagloon gewonnen aen de vervaerdiging van dat echt vorstelyke pronkkleed.

Is het dan niet te bejammeren, dat onze groote familiën hun geld elders brengen, om iets te bekomen wat welligt in waarde en schoonheid nog beneden onze eigene voortbrengsels blyft?

Is het niet bitter te beklagen, dat sommigen onzer fabriekanten, die nogtans beweerden dat zy den nationa- len arbeid beschermen, en dien beschermd willen zien, de vervaerdiging hunner machienen en werktuigen met voorliefde toevertrouwen aen de zoo sterk door hen gehaette Engelschmans, en aldus onze talryke, knndige en yvervolle werktuigmakers berooven van die voordeelen, waerop zy regtmatic aenspraak mogen maken; terwyl onze eigene schoone gestichten, die hun kloeker en beter werk zouden verschaffen, zich de be- stellingen zien ontnemen, en langzaam aen verkwy- nen?

De Doodstraf.

De twyfel nopens de pligtigheid van Coecke en Goethals, die te Bergen geguillotineerd zyn, heeft door geheel het land de kwestie der afschaffing van de doodstraf ander- mael ter sprake gebragt.

Schier geheel de drukpers verklaert zich voor de afschaf- ling van de guillotine.

De *Journal de Bruges* verklaert met reden dat de dood- straf geene reden van bestaen heeft en dat het slechts eene onmenschelyke gewoonte is, welke uit den tyd van woest- heid is overgebleven en waerover de hedendaegsche sa- menleving heeft vergeten regt te doen.

De *Etoile* van haren kant doet ook opmerken dat het voor de maetschappij ongerymd is de zelfmoord te ver- oordeelen, wanneer zy de doodstraf behoudt. Inderdaed, hoe kan zy de gezamentlyke menschen een regt toekennen, dat zy aen enkele menschen ontkent?

Wy zullen hier nog byvoegen dat de samenleving als zy de doodstraf toepast, met eene onuitsprekelyke domme verwaandheid te werk gaat. Inderdaed, zy weet niet wat zy doet. Het minste wat men eischen kan is, dat hy die straff een begrip heeft van de straf die hy toepast; maer, wie weet wat de dood is? Wie is er terug gekomen, om de maet- schappij den aert der straf, die zy toepast, te doen verstaan.

De doodstraf is niets anders dan de toepassing der bar- haersche wet van wedervergelding, die door de wysbe- geerte, zoo wel als door den godsdienst en de zedelee, veroordeeld wordt.

Van eenen anderen kant staet het vast, dat de toepassing geheel en al nutteloos is.

Men wil den misdadigers schrik aenjagen en de euvelदान voorkomen. Maer indien men schrik inboezemen wilde, dan moest men de doodstraf, gelyk voortyds, van hare afzigte- lyke toebehoorten omringen. Men zou voortdurig moeten radbraken, met vier paerden vaneen scheuren, verbranden enz., enz.

Maer de samenleving is zelve voor hare foltertuigen ver- schrikt geweest; zy heeft ze aen den kant geworpen: en zy heeft van den beul eenen behendige chirurgyn gemaakt, voor wiens ambt men nog altoos eenen onverwinnelyken afkeer heeft, maer die geen schrik meer inboezemt.

Maer zelfs, indien de vrees een middel ware, laet de zedelee toe, om eene mogelyke misdaed te voorkomen, eene andere misdaed te begaan?

Men zegt ook dat de samenleving zich over den schul- dige moet wreken. Maer vergeet men dan, dat de wraek aen geen menschen geoorloofd is? De maetschappij straft, maer wreekt zich niet; en als zy straft, dan is het om den schuldigen tot het goede te brengen. Straf wil zeggen ge- neesmiddel. En men zal bekennen dat de guillotine een zonderling geneesmiddel, en de beul een zonderling genees- heer is.

Eindelyc brengt men in dat de maetschappij aen haer

men, die bestond tusschen de Boucher's en de Leclercq's. N. 13. *Cour-sur-Heure* (Charleroi) 14 15 november. — 1838. J.-B. Boucher, J. Leclercq.

Zy hadden zelfs zulke nauwe betrekkingen, dat Boucher den nacht by Jozef haddorgebragt, na de diefte van Baullet, en dat Jozef eene maend later Boucher ging bezoeken. Maer Boucher maakte er gebruik van, om met hem, in den nacht van 14 tot 15 november, twee broeken, twee onder- vesten, dry halsdoeken, een regenscherm, geld en vyftig meters wit lyn- waed te gaen stelen ten huize en ten nadeele van Hubert Ranwet, kalk- bronder te *Cour-sur-Heure*. Zy bekennen beiden die nieuwe misdaed. Boucher verklaert echter, dat Jozef alleen in huis gegaan is, over een venster klimmende; maer hy bekent voor zyn deel gekregen te hebben eene broek, eene ondervest, dry halsdoeken, een stuk lynwaed en een neusdoek met blauwe ruiten, welken hy aen Chayée gegeven heeft. Ook bekent Jozef den regenscherm gehad te hebben, welken hy te Charleroi heeft verwisseld, en eene andere broek, welke hy aen den onderzoeksregter heeft gegeven en welke Ranwet stellig erkend heeft.

N. 16, 17 en 18. — *Cortil-Noirmont* (Nyvel), 24-25 november 1838. — Aug. Leclercq, Alex. Leclercq, F. Boucher.

Weinig daerna, en in den nacht van 24 tot 25 november, ging Filip Boucher naer Cortil, arrondissement Nyvel, met August en Alexander Leclercq, en zy stalen er 7 kiekens by Donaet de Thy, een haen en vier kiekens by Jan Baptist Jouart, alsmede twee konynen by Jan-Baptist Brahant. Die twee konynen zaten in eenen stal, langs binnen gesloten met eenen grendel; maer men had de deur van den stal opengebroken, door het uittrekken van een harer hengsels, en een gedeelte van het lystwerk verbryzelende. By Jouart en by de Thy, in tegendeel, waren de stallen niet gesloten, zoodat er niets verbryzeld was om er binnen te dringen.

Alhoewel die dry dieften onbelangryk in zichzelf waren, aerzelde de burgemeester van Cortil niet opzoekingen te doen, en hy vernam weldra dat dry mannen den dag hadden doorgebragt te Gentinnes, ter herberg van Nikolaes Meyns; dat Meyns er twee had erkend als de gebroeders Binon, van Sombrefre; dat zy zyne herberg hadden verlaten rond zes ure's avonds, om naer die van Jan-Baptist Michel, naer S. Gery te gaen, en dat Michel ze zou kunnen erkennen, indien men ze hem tegenover stelde; dat men eindelyc in den nacht dry mannen naby de huizen van de Thy en van Jouart had gezien.

De burgemeester duidde dien ten gevolge de Binon's van Sombrefre aen als de gebroeders Leclercq, en het parket van Namen toonde ze op zyne beurt aen, als deel makende van eene bnle booswichten. Zy werden echter noch ondervraagd over hunne aanwezigheid te Gentinnes en te Saint-Géry, weg van Sombrefre naer Cortil, noch met de getuigen die ze zouden kunnen erkennen hebben gekonfronteerd.

Men bepaalde er zich dus by, den 12 januari by August Leclercq eene huiszoeking te bewerken, die geen uitslag opleverde, en die gevolgd werd door eene ordonnantie van niet-vervolgving, door de regtbank van Nyvel geveld. August bekent heden, de dieften van Cortil gepleegd te hebben met zyn broeder Alexander en met Filip Boucher. Alexander en Filip bekennen er zich insgelyks pligtig van en zy bekennen alle dry opvolgntlyk in de herberg van Meyns, te Gentinnes en in die van Michel, te S. Gery geweest te zyn. Meyns en weduwe Michel erkennen overigens August, als hebbende hem den dag voor de dry dieften, ten hunnen huize gezien. August erkent de herberghouders van zynen kant. Weduwe Michel erkent ook Filip, en deze bekent met haer in hare herberg gezeten te hebben.

Filips had zynen dienst in de bende hernomen; ook vinden wy hem weder te Silenriex en te Tarcinnes, arrondissement Dinant, in den nacht van 24 tot 25 december, zooda's wy hem weder vinden in de zes eerste dieften van 1839.

N. 19 en 20. — *Silenriex* (Dinant), 24-25 december 1838. — J. B. Boucher, Aug. Leclercq, J. Leclercq, F. Boucher.

Jan-Baptist had inderdaed hooren zeggen, zooda's hy zelf bekent, dat zekere Brichet, van Silenriex, eene fortuin bezat van 17 à 18,000 fr., en dat Florens Ernotte, die met eerstgenoemde het zelfde huis bewoonde en v n zyne inkomsten leefde, altyd buiten huize sliep. Hy had dit aen zyne makkers gezegd, en Filip was hem komen vervoegen uit Chastres, den 24 december, met August en Jozef Leclercq. Brichet was den zelfden dag naer Cerfontaine vertrokken: maer twee dagen later huiswaerts keerende, zag hy dat men over een venster was geklommen, eene yzere staef plooiende en eene ruit brekende; dat men met hamerslagen een koffer had openge- broken en er eene wit lynwaden beurs met 280 fr. in vyffrancstukken had uit geroofd; dat men ook noten had genomen uit eenen korf die aen de zoldering hing.

Ernotte, van zynen kant, den 25 december's avonds naer huis komende, bemerkte dat men hem gedurende den nacht zestig francs had onttolen,

alsmede een halven kop broodsuiker, zakdoeken, serveeten, bedlakens en een gouden uerwerk met ketten. Dit uerwerk hing aen eene schouw, en men had de andere voorwerpen genomen in ongesloten kassen en in kleerkassen. Dus was er geene inwendige brack gedaan; maer men had, om in huis te komen, eene ruit moeten breken en een venster beklommen.

De beschuldigen bekennen thans die twee dieften. Filip Boucher verklaert zelfs dat hy by Brichet met Jozef Leclercq, en by Ernotte met Joseph en August is binnen gekomen. Hy bekent insgelyks het uerwerk van Ernotte gehad te hebben, het gesmolten te hebben met zyne gouden ketting en de opbrengst verkocht te hebben voor vyf francs, en van Brichet eene vest medegenomen te hebben, welke hy had behandigd aen August, toen hy naer Charleroi terugkeerde, en August heeft de vest van Brichet aengeduid, als begrepen zynde in eene aanslag by hem gedaan den 22 mei.

Jozef verklaert eindelyc dat hy, na die twee dieften te Silenriex gepleegd te hebben, zy Jan-baptist tot Chastres hebben vergezeld, en Jan-baptist hun, op 't oogenblik te scheiden, eene derde diefte heeft aengeduid, welke zy moesten begaan by het huiswaertskeeren; dat hy hun te dien einde het huis heeft aengetoond van een pastor, « die ongetwyfeld bezig zou zyn met zyne mis te lezen; » dat zy er dus heengegaan zyn, maer slechts in de keuken konden dringen, en zich bepaald hebben by het nemen van een stuk worst.

N. 21. — *Tarcinnes* (Dinant), 25 december 1838. — Aug. Leclercq, J. Leclercq, F. Boucher, J. B. Boucher, medepligtige.

Het huis aengeduid door Boucher, was dit van pastor Delvosal, te Tar- cinnes, arrondissement Dinant; het blykt inderdaed uit de proceduer, dat men by hem op Kerst lag was binnen geslopen, tusschen zes en zeven ure's morgens, onder de eerste mis; dat de pastor en zyne meid in de kerk waren; dat men in de keuken gedrongen was door het breken en beklommen van een venster; dat men er een stuk worst had genomen, maer nutteloze pogingen had aengewend om de deur te openen die aen de pastory paelt. De feiten komen dus overeen met de verklaringen van Jozef bevestigd door de bekentenissen van August en Filips. Wat J. B. Boucher aengaet, hy is stellig medepligtig in die diefte, wyl hy inlichtingen heeft gegeven om ze te begaan.

behoud en hare veiligheid moet denken; maer welke gedachten zou men zich moeten vormen van de stevigheid eener samenleving, welke in gevaar zou verkeeren door het bestaan van eenen booswicht? Deze reden is niet ernstig, en men moet er niet stil by blyven.

Maer men zegt, dat alle misdaed moet geboet worden. Dit is zeker, en wy denken zelfs dat door de doodstraf waerby de samenleving zich zelven in eene sekonde regt doet, de misdaed niet genoeg geboet wordt. De misdaed zou duizendmael meer geboet zyn, indien de justicie aen de maetschappy liet weten, dat zy hare werking begint op eenen schuldige en dat die werking jaren lang, ja misschien tot het einde van zyn leven, zal voortduren, in de hoop dat men hem eindelyk door het berouw gezuiverd en verbeterd zal zien, en dat men het genoeg zal smaken gehandeld te hebben volgens de schoone spreuk van het Evangelie: « God vraegt de dood van den zondaer niet, maer zyne bekeering en zyn leven. » S. G.

Les Belges sont égaux!

Les Belges sont égaux devant la loi; dat is fransch, en dat wil zeggen, dat de Belgen gelyk zyn voor de wet. Dit staet gedrukt, en daarvan is het spreekwoord voortgekomen: *Hy liegt als of het gedrukt stond.*

Ge geeft er, by voorbeeld, eenen eene klopping, dat hy er zes weken moet van op zyn bed blyven liggen. Ge wordt veroordeeld tot eenige maanden gevangenis. Als ge nu een arme bliksem zyt, en het bestaan van uw vrouw' en kinderen hangt af van uw werk, dan wordt gy onmeêdoogend naer 't kot gesleept, waer gy uwen vollen tyd zult mogen zitten, al moest dan uw geheel huisgezin van honger kreveren.

Zyt gy in tegendeel een rykaerd, en komt het er voor uwe familie niet op aen, of gy vast zit of los loopt; dan is men vol toegevendheid ten uwen opzichte. Zulk een deftig heer gevangen zetten, omdat hy gevochten heeft? Foei dan! Neen; hy schryft eenen brief aen den koning, die hem antwoordt:

— *Betaelt duizend francs, dan zyt gy van het kot af.*

— Zoo dat ge wel ziet, dat alle Belgen gelyk zyn voor de wet... als ze maer geld hebben.

Een arme slokker wordt 's avonds, op de vest of de werken, met een' sukkel bevonden. Klist hem, jongens! *Attentat public à la pudeur.* De gevangenis en eene boet, die hy niet kan betalen.

Maer M. de graef of de baron Zuzenoo, die ik weet niet hoeveel miljoen ryk is, pleegt eene misdaed, welke de gazetten met den naam van *inqualifiable* bestempelen. Allo! gauw, naer den bak. — Hola, Pietje; zoo gauw niet. 'Nen graef of 'nen baron in 't kot zetten. Wat meende wel? Neen, neen; M. de graef of de baron zal eene som van 50,000 fr. betalen, als borg dat hy voor het geregt zal verschynen; en hy blyft zoo vry als de visch in 't water. Ondertusschen maakt hy pak en zak, vertrekt naer Frankryk, laet zyne 50,000 fr. in den brand, en wordt niet gewaar, dat hy er 'nen centiem te armer om is. Want: « Les Belges sont égaux devant la loi..... » als zy maer miljoentjens bezitten.

Een ongelukkige Vlaming wordt verdacht van diefstal en moord. Hy verschynt voor het hof van assissen. Als dit hof gelegen is in een vlaemsch gewest, dan heeft de beschuldigde kans, dat hy door de regters en den jury zal verstaen worden. Maer de beschuldiging en de verdediging geschieden in 't fransch; zoo dat hy in zyn eigen land, de waerborgen niet geniet, daer hy regt toe heeft.

Verschynt hy daerintegen, voor een walsch geregt, dan bestaan er voor hem in 't geheel geene waerborgen meer. De regters zyn Walen en verstaen geen vlaemsch; de jury is samengesteld uit Walen, die geen vlaemsch verstaen; de prokureur des konings is een Wael, en verstaet geen vlaemsch; de getuigen zyn Walen, en verstaen geen vlaemsch zelfs de verdediger van den beschuldigde is een Wael, en kan de verklaring van zynen cliënt niet verstaen.

Wat geschiedt er dan? Er wordt een taelman benoemd; ea welk een taelman! Een Luxemburgsche gendarm, of een vlaemsche politie-man, die in ik meet niet hoeveel jaren geen vlaemsch meer heeft gesproken. En die mannen, die volstrekt geene tael kennen, moeten de woorden van den vlaemschen beschuldigde aen de walsche regters verstaenbaer maken.

Zoo komen er soms aardige vertalingskens voor den dag. Over eenige jaren was ergens eene moord gepleegd. Een boerenjongen, verdacht van die misdaed, werd aengehouden en in de tegenwoordigheid van het lyk gebragt. Hy riep van afkeer uit: — *Dat it eendig!* — Het gene, in vele vlaemsche dialekten, wil zeggen: — *Dat is akelig.* *Dat is ystelyk.* *C'est affreux.* — Maer de slimme taelman vertaalde: — *C'est unique.* — En het openbaer ministerie, in zyn requisitorium, vestigde de aendacht van den jury op de onbeschaemdheid, de hondachtigheid (*le cynisme*) van den booswicht, die, in de tegenwoordigheid van zyn slagtoffer, dorst uitroepen: *C'est unique!*

En in de zaak van Coecke en Goethals dan. Een der gewigtigste bewyzen huuner pligt berustte op eenige vlaemsche woorden die Coecke had uitgesproken, in het byzyn van eenen agent van politie. *Want dat ze die anderen niet en krygen,* zegde hy, en de taelman vertaalde: *Pourvu qu'ils n'attrapent par les autres.* De jury overtuigd, dat want niet anders beteekent dan *pourvu que*, vond de twee beschuldigden pligtig, en Coecke en Goethals moesten hun hoofd verheffen.

Laet nu een Wael verschynen, ik zeg niet voor een walsch geregtshof, maer zelfs voor een vlaemsch, en alles is er voor zyn gemak ingerigt; alle waerborgen van regt en onpartydigheid zyn hem verzekerd. De voorzitter ondervraegt hem in het fransch, de prokureur des konings beschuldigt hem in het fransch, de getuigen worden, zooveel mogelyk, in het fransch verhoord, en indien zy geen fransch kunnen, worden hunne verklaringen door een bekwaem en geoefend taelman vertaald; de advocaat verdedigt hem in het fransch, en al de leden van de jury zyn de fransche tael magtig. Ge ziet dus wel, dat de Belgen gelyk zyn voor de wet... als ze in 't Walenkwartier geboren zyn!

O Grondwet van Belgenland, wat zyt gy toch een aardig stukken papier!

DE MARTELAERS

VAN HET STAPELHUIS-ST. FELIX,

TE ANTWERPEN.

Onder dezen titel heeft de heer Harry Peters een schrift van 16 bladzyden druks uitgegeven, in proza en poëzy, ten voordeele van de slagtoffers der yselyke instorting van den Entrepôt-St. Felix te Antwerpen, waerby zoo men weet zoo veel slagtoffers zyn gebleven, van dewelken verscheidene arme weduwen en weezen achterlaten.

In Antwerpen, zoo wel als te Brussel, en ook in Gent, worden door menschlievende maetschappyn inschryvingen geopend, tooneel-vertooningen en concerten gegeven ten voordeele van de ongelukkige nagelaten bloedverwanten der verongelukte werklieden.

Zy, die zulke liefdadige feesten niet kunnen bywonen, zullen welligt, bewogen door het tafereel dier ontzettende ramp, toch wel 20 centiemmen kunnen bestemmen tot hulp en troost der weduwen en weezen, en zich hiervoor het boekje en den heer Peters aanschaffen.

Onze werklieden zullen zich herinneren, dat de liefdadige volksvrienden van Antwerpen ook ter hulp zyn gekomen aen de vrouwen en kinderen onzer in 't gevang zittende fabriekwevers.

Ten einde hen daertoe aen te sporen, geven wy hier een brokje van het tafereel der antwerpsche ramp, zoo roerend door den heer Peters afgeschetst.

Aen den Dok had er voor drie weken een hevige brand gewoed, waer *dertien* menschen het leven hadden verloren. En nu dat de gloed was uitgedoofd, had men besloten de goederen te bergen en... tusschen de bouwvallige muren zagen wy, met een bloedend hart, de werklieden aen de ontruiming arbeiden. Met een bloedend hart, ja! want wy vreesden eene nieuwe ramp: en onze vrees werd verwezentlykt. Een der bouwvallige muren stortte met een bulderend gedruisch naer beneden... en twaelf huisgezinnen zyn nu in wanhoop en ellende gedoupeeld. Twaelf slagtoffers werden onder de puinen gemist, en elf werden er dood onder uitgehaeld: de twaelfde lag in het gasthuis drie dagen tusschen leven en dood te spartelen! Ydele stryd! hy zal het ziekebed niet levend verlaten!

Daer liggen zy sprakeloos in het Doodenhuis vergaderd: de jongeling by den ouderling, de gehuwde by den ongehuwde; daer liggen de steunen van elf huisgezinnen...

Aen hunne lyken is niet het minste spoor van ontbinding te bemerken. Men zou zeggen ze slapen slechts, want de levenskleuren bloeijen noch op hunne wangen. Edoch zy liggen beweegloos uitgestrekt; de houding hunner gebalde vuisten, de spanning hunner spieren, de uitdrukking van hun gelaet duidt klaerblykend aen dat allen, eenen oogenklik, met verzamelde krachten gepoogd hebben de puinen af te rukken die op hen drukten en waeronder zy, na een lyden dat vermoedelyk kort is geweest, meer door versmachting dan wel door hunne wonden zyn bezweken. Vier hunner liggen naest elkander uitgestrekt in de doodkisten die ons by het binnentreden troffen; de anderen wachten op de brits hunne beurt af.

Gisteren nog zongen zy hun vrolyk lied na een dag van slavelyken arbeid; nu zwygen zy... voor eeuwig, neêrgemaeid op het Doodenveld der Godfriedskade, gelyk de bloemen die op een kerkhof groeijen worden onder den voet getrapt en verpletterd.

Knielen wy eene wyl by deze eerbiedwaardige overblyfsels; men zal op hun graf noch bloemen noch kroonen werpen; de menigte zal hen niet vergezellen naer den akker Gods; maer de tranen, die in alle harten voor hun ongelukkig lot opwellen, zullen zy van hiëboven zien, en de engelen Gods zullen er paerlenkroonen van vlechten voor de martelaers van den arbeid.

Daer nadert de schaer der neêrgeslagene vrouwen en kinderen; als een rukwind stuiven zy het Doodenhuis binnen; de deksels worden van de doodkisten gerukt, de gordynen der brits opengescheurd, en de tranen der levenden komen den Dood in zyne eigene woning trotseren... Ziet gy deze vrouw? zy legt de hand aen de borst van hem die haer echtgenoot was: wie weet, of zyn hart onder die drukking niet zal herbeginnen te kloppen? Ziet gy deze moeder, naer het lyk haers zoons gebogen, het oor aen zynen mond brengen? misschien ademt hy nog! Hoort gy hier die huilende kleinen? zy hangen als krankzinnigen aen de armen van hunnen vader; zy meenen dat hy slaapt en willen hem wekken... terwyl hunne moeder hem, snikkende, op het voorhoofd zoent. Hier, hebt gy eene verloofde, die biddend het hoofd van een lyk in haren arm hield geslot en en, na het gebed, hetzelfde de hairen afsnydt om die als een eeuwig aendenken te bewaren.

Arme vrouwen, arme kinderen! gy zyt wel rampzalig! gy werdt bitter beproefd; maer de goede God zal u niet verlaten. Weent, dat verligt het hart; heft dan uwe oogen hemelwaerts, en gy zult zalving vinden.

Uwe medeburgers weten dat uwe vaders, uwe echtgenooten als martelaers van pligt en arbeid zyn omgekomen; uwe medeburgers weenen met u en reiken u de hand der broederlyke liefdadigheid!

De martelaers zult gy in het betere vaderland terugvinden, waer de Heer zich hunner zal gedanken; zy werkten naest elkaer, naest elkaer werden zy onder de puinen begraven; zy stierven samen, werden samen uit de puinhoopen getrokken, samen naer het gasthuis gevoerd; gy hebt ze naest elkaer in het Doodenhuis zien liggen: gezellen in den arbeid waren zy ook, helaes! gezellen in den Dood; zy zullen ook naest elkaer liggen op de laetste rustplaats, om naest elkaer weder op te staen op den laetsten dag des Oordeels.

Parvenus.

Als iemand van eenen geringen stand tot rykdom of magt opstyg, dan pleegt men, met eene soort van minachting, te zeggen: *C'est un parvenu.*

Dit is dom. Wanneer iemand, door zyne verdiensten en werkzaamheid, eenen naam, eene plaats in de wereld verwerft, dan is hy prysbaer, en niet verachtelyk.

Sixtus V was een parvenu, omdat hy een groot man was. Van verkenstouwer klom hy allengs op tot de hoogste waardigheid van den staet en de kerk.

Napoleon I was een parvenu. Een gering korsikaensch edelman van geboorte, werd hy de magtigste keizer van zynen tyd.

Monsieur Rogier is een parvenu. Ik weet niet of hy de zoon is van den beul van Aetrecht; maer als hy het is, dit spreekt des te meer tot zynen lof.

In heb vergeten, wie het was, die ook door zyne bekwaamheid, zeer hoog was geklommen. Eens geraakte hy in twist met eenen geboren edelman, die hem zegde: « Gy zyt niet dan de zoon van eenen schoenlapper, — Dit is waer, was het antwoord; maer indien uw vader een schoenlapper ware geweest, dan zondt gy waerschyntlyk tegenwoordig met eenen pekdraed schoenen zitten te lappen. —

Wy leven in de eeuw der parvenus. Prins Albrecht, die onlangs gestorven is was een parvenu. Zyne voorouders waren markgraven van Meissen en keurvorsten van het ryk Hertog Frans Frederik Antoon, prins Albrechts grootvader, had zeven kinderen.

Hy die het eerste een groote stap deed, was prins Leopold. Hy trouwde met prinses Charlotta van Engeland, en was bestemd om de dynastie der Koburgs op den engelschen troon te vestigen. Maer zyne vrouw stierf, en hy stichtte de dynastie van België.

Na hem kwam prinses Victoria, die met den hertog van Kent trouwde, en de moeder werd van de tegenwoordige keningin van Engeland.

Een ander zoon van Frans Frederik was Fernand, diens zoon, eensgelyks een Ferdinand, met de koningin van Portugal trouwde, zoo dat de Koburgs ook in Lissabon heersehen.

Een derde prins van de zelfde familie, August, nam ten huwelyk eene dochter van Louis Philippe, en er waren nog twee andere huwelyken tusschen de Koburgs en de Orleans.

Den oudsten der zonen van hertog Frederik heb ik tot het laetste behouden. Zyn naam was Ernst. Hy erfde van zynen vader den staet van Saksen-Koburg-Saalfeld, die later den naam kreeg van Saksen-Koburg-Gotha.

Deze Ernst had twee zonen. De oudste thans hertog van Saksen-Koburg en Gotha, maakt een tamelyk zonderbaer figuer in de wereld; terwyl zyn jonger broeder, prins Albrecht, de man werd der britsche koningin.

Zyne dochter, hertogin van Saksen, zal den pruisischen troon beklimmen, terwyl zyn zoon, van vaders en moeders zyde een Koburg, welhaest den scepter in het Vereenigd Koningryk zal zwaijen.

Dit zyn eerst parvenus! R.

VOLKS-BELANGEN.

OPENBARE GEZONDHEID.

Het roept wraek tegen de menschheid, heeft een achtbaer lid van den Senaet, de heer baron Seutin, gezegd, dat men zien moet dat onze huisdieren beter gevoed zyn dan geheele familiën, aen welke men voorwaer eene grootere sympathie bewyzen moet. Het scheen hem overbodig deze walgerwekkende woonplaatsekens te beschryven met gescheurde muren, half uitgevallen vensters, gedekt met klei of strooi, open aen alle winden: zoo veel ellende, zoo veel behoeften en lyden vernietigt de kracht des ongelukkigen.

Het hulpmiddel voor al die kwalen, die somtyds te wyten zyn aen de schuldige achteloosheid van zekere gemeentebesturen, ware, ieder jaer een of twee miljoen francs te besteden voor de volgende maetregelen:

1° Volledige gezondheidsmaking van de woningen der armen, gegrond op al de wetten der gezondheid; instellingen van pryzen voor orde en netheid.

2° Verstandelyke aflevering van levensbehoeften (altdy in *stoffe*, nooit in *gelde*), door de burelen van Weldadigheid.

3° Toezigt van bestuurswege over de uitvoering dezer maetregels.

4° Stichting van gemeenlyke hospitalen of bystands-huizen overal waer eene kerk en school is.

5° Jaerlyksche hulpelden van den Staet aen de weldadigheids-burelen, wier middels ontoereikend zyn om in de behoeften der armen te voorzien.—In Brabant ontvangt ieder arme, gemiddeld, van het weldadigheids-bureel eene jaerlyksche som van 8,51 frs.

6° Verplichting voor elke gemeente om een hulpgeld te leveren aen het weldadigheids-bureel.

Dit heeft niet altyd plaats, zegt baron Sentin. « Men zou geneigd zijn te gelooven dat zekere besturen aarzelen om de beoogde ingezetenen eenen taks op te leggen ten behoeve der armen, uit vrees het zy eenige populariteit zouden verliezen. »

Eindelijk zou men aanmoedigingen kunnen verleenen aan de eigenaers, die gezonde woningen zouden doen bouwen voor de behoeftigen.

In geval van pestziekte, zou er een tamelyk krediet zijn, opdat de afgevaardigden der geneeskundige kommissien aan het goevernement voorstellen zouden kunnen doen, strekkende om onmiddellyk en op eene krachtdadiger wyze de zieken en vooral de herstellenden ter hulp te komen; en, in afwachting van 's goevernements goedkeuring, hun toelaten bons te geven om in de eerste behoeften te voorzien; welke bons niet boven de 400 fr zouden mogen gaan, en aan de goedkenning der heeren goeverneurs onderworpen zijn.

In afwezigheid van zynen kollega den minister van binnenlandsche zaken, heeft de minister voor het buitenland-scheden heere Sentin geantwoord, dat het goevernement niet onverschillig is aan de door hem uitgedrukte gevoelens, maar dat men niet eischen kan dat de openbare schalkst ter hulpe kome aan al de behoeften den menschheid.

Ten overige, er komt een byzonder krediet voor de openbare gezondheid in 't kapittel der buertwegen voor 't budget van 1862, en voortaan zal men van de buitengenwoone gelden afzien, om in 't budget een krediet te brengen, dat voor openbare gezondheids-werken bestemd is. Op deze wyze hoort het goevernement de gemeenten en de ingezetenen te nopen, hunnen inwendigen toestand te verbeteren.

Het Vlaemsch voor het Gerecht.

Dingsdag heeft de gentsche volksvertegenwoordiger, de heer De Baets, de aandacht van den heer minister der Justitie getrokken op het misbruik van onbekwame lieden als tolken van vlaemsche getuigen voor de regtbanken te laten optreden. Voor het Hof van Assisen te Bergen namelyk, ter gelegenheid der betwisting over de misdaed van Couillet en de beweenslyke zaak Coecke en Goethals, diende een luxemburgsche gendarm tot taelman!

Deze zette den, oviregens onvlaemschen, onverstaenbaren en nooit door Coecke uitgesproken volzin: WANT DAT ZY DIE anderen niet en krygen, over door *pourvu qu'il n'attrapent pas les autres; als zy maar de anderen niet en krygen.*

En zeggen dat die valsche uitlegging welligt de dood van Coecke en Goethals gekost heeft; van die twee mannen, welke tot dan vreemd gebleven waren aan de misdaden der Zwarte Bende; die, moesten zy eerst thans voor den jury verschynen om zich over het misdryf van Couillet te verantwoorden, welligt zouden vrygesproken worden; en die, al wierden zy zelfs pligtig bevonden, toch niets anders ten hunnen laste hadden, dan de deelneming aan eene diefte met braek, de geweldadigheden, door eenen enkelen der bende trots de anderen op de ongelukkige overval-lene gepleegd, hoogst waarschyglyk niet door de gehals-regten zynde begaan geworden.

Men kan niet litzinniger met de eer en het leven der Vlamingen omspelen.

De Walen geven nu de Vlamingen gelyk, DOOR HET PROCES DER ZWARTE BENDE.

Veel, zeer veel wordt er te Bergen en in andere waelge-vesten gesproken over het schrikkellyk onrecht, den Vla-mingen aangedaan; de vlaemsche beweging heeft in den walschen geest een grooten stap gedaen. Eindelijk begin-nen de Walen te begrypen, dat de Vlamingen in hunne eischen niet overdreven zijn; dat zy voor het heiligste hun-ner regten opstaan, om in hunne tael bestuurd en geroor-deeld te worden. Want het is schroomelyk, zoo als het te Antwerpen verleden jaer heeft plaats gehad, dat er dry misdadigers, in eene vreemde tael, tot de straffe des doods veroordeeld wierden, zonder dat zy daer een woord van begrepen hadden. Dus geen wonder, dat onze walsche broeders ons nu gelyk geven, en dat zy onze vlaemsche grieven wat beginnen te begrypen.

Nu dat het proces der Zwarte Bende gedaen is, zyn velen nieuwsgierig om te weten, wat het aen het land zal kosten om die mannen te veroordelen. Een bevoegd man heeft bewezen dat het tot de kleinigheid van 72,000 francs zal beloopten: twee maal meer dan de som die de Zwarte Bende gestolen heeft.

Het Vlaemsche Land herinnert de woorden van den heer minister der binnenlandsche zaken, uitgesproken in de beraedslaging over de vlaemsche taelkwesitie. Ondervraagd over de handelwyze van zekeren arrondissements-kommis-saris, die altyd in het fransch schreef aan de vlaemsche besturen van zyn gebied, antwoordde de heer Van den Peereboom, dat die ambtenaar ongelyk had.

Naer gemeld blad, dat zegt zeer goed ingelicht te wezen. beweert, heeft de heer minister niets gedaen, om het onge-lyk te doen ophouden, en de heer Van Damme, die deze bediening te Gent vervult, blyftmaer voort fransche brie-ven schryven aan de plaatselyke besturen, waer soms geen enkel lid van het fransch kent, den sekretaris uitgezonderd.

Zoo het feit betwist werd, zou het Vlaemsche Land offi-ciele stukken tot bewys aenbrengen. Maer de logenstraf-fing is niet mogelyk Zoo houdt de Minister met de Vla-mingen en hunne grieven den spot!

Regterlyke Kronyck.

Eene belangryke kwesitie, in zake van mate en gewigten, is verleden zaterdag door de korrektonnele regtbank van Luik gevonnisd. Men weet dat een koninklyk besluit, gege-en in uitvoering der wet van 1 oktober 1853, al de per-sonen, wier beroep het gebruik van maten en gewigten vergt, verpligt heeft voorzien te zyn van het assortiment wettige maten en gewigten, noodig voor hun beroep. Dit besluit verpligtte de bestendige deputatien van de provin-cie-raden, de tabel van gezegde beroepen op te stellen, er het assortiment maten en gewigten er op aenduidende, dat elk hunner aengaet. Nu, tot hiertoe is er geene tabel van dien aert gemaakt.

Kunnen de regtbanken, by gebrek aan die tabel, beslis-sen, dat dees of geen beroep, al of niet het gebruik van maten en gewigten eischt, en kunnen zy de voor elke be-noodigde sortering bepalen? Die kwesitie heeft de korrek-tonnele regtbank te onderzoeken gehad, en zy heeft ze ontkennend opgelost, door het bevestigen van een vonnis der regtbank van enkele politie aldaer, die een handelaer had vrygesproken, welke niet voorzien was van maten en gewigten.

De regtbank der stad Berlyn heeft eene gewigtige uit-spraak gedaen in zake van fondsenhandel, langs telegra-fischen weg.

Een persoon weigerde een aental aktien te nemen, welke hy per telegraf gevraagd had, op grond dat er geene geschre-vene overeenkomst bestond.

De regtbank heeft uitgewezen, dat de voor die onderhan-ling gewisselde telegrams voor de wet gelyk staen met der-gelyke overeenkomst.

Het vernederd eigen tael en eigen aert versakend Volk.

Fili hominum usquequo gravi corde: ut quid diligitis vanitatum et queritis mendacium. PSALMUS 4.

Wy leven in den apen-tyd,
Wy springen zoo veel apensprongen;
En trekken wezens als om stryd:

Door Walen, eerst in slaep gezongen;
Dan overschreeuwd door walsch lawyt;
Steeds, meer tot Walen-dienst gedwongen;
Verstrikt, gestroopt, ontvlaemscht, ontwyd,
Ontaerd, vernederd en verdrongen,
Op eigen grond, de stroot verwrongen;
En zien: Wy deden onbedongen,
Der Walen wil altyd! altyd!

Ja, wy, de Meerderheid, wy bleven,
Gedwee, in onze schande kleven,
Gedwee, aen 't Walen-juk gehecht;
Wy hebben zelfs, met eigen handen,
Tot zwaerder straf, en meerder schanden,
Dit juk ons op den hals gelegd!
En ons er neêdrig in gebogen,
Vrywillig, tam! Uit onvermogen
Was't niet. —
Uit dom-en lafheid was't!

Wy hebben soms wel wat gebast,
Of eer gekelt, neen, slechts gebeden,
't Verzoekschrift-spel gespeeld, niets meer
Gedaen tot redding onzer eer?
Steeds stond de stembus ons te wachten.
Een briefjes slechts, der Walen vrachten
Verdwenen dan van zelf terstond;
't Vlaemsch licht bleef op den horizont. —

Dat duert zoo sedert dertig jaren!
Hoe zal 't geschiedboek zulks verklaren,
Van 't Vlaemsch gedacht, op Vlaemschen grond?

Ontaerd. Meer bittere, wrange vruchten,
Zou Vlaend'ren oogsten. —

Ongenuchten,
Miskening, ondank, smaet en hoon,
Was steeds der vlaemsche stryd'ren loon
In Vlaend'ren zelf, en ruw gegeven,
Door Vlamingen! —

Soms na hun sneven,
Zingt, dans en speelt men voor een graf,
Van steen voor hen, 't sluit beter. —

Laf
En laeg is 't Vlaemsch gevoel gezonken;
Want Zuider Aep moet boven pronken,
En flikkers maken. — 't Vlaemsch geslacht,
Zoo gansch ontvlaemscht, is waerd veracht.

Steeds stond de stembus ons te wachten,
Sinds dertig jaren. Vruchteloos.
In Vlaenderen zyn de Vlaemsche krachten
Verkwyn tot kruipend slim- en boos.
Het schaemrood kleurt ons zelfs de wangen
Niet meer, wy zyn de schand gewoon;
De vlaemsche stryder zal ontvangen:
Miskening, ondank, smaet en hoon.

Men heeft u de waarheid gepredikt, beschreven,
Men heeft u de waarheid getoond en gezegd;
Gy hebt slechts aen leugens gehoor willen geven:
Gy smaekt dus der leugenen vruchten, uw recht.

Zoo diep zyn wy gevallen,
Zoo nutteloos,
Zyn al die duizend-talen,
Van kiezers die daer brallen,
Zoo dom en boos!

Maer ziet! Daer ryst het Vlaemsch Verbond,
Omstraeld van 't vryheid-licht;
Het volk gevoelt zyn pligt;
De Leeuw blik weder stout in 't rond;
En 't recht wordt op der vadren grond,
Door Vlamingen hersticht.

D. T.

GENT, DEN 18 JANUARY 1862.

Het dansfeest ten behoeve der armen, gegeven door de Redouten-Maetschappy, zal dingsdag 21 dezer plaats heb-ben. De vreemde kunnen voor 3 francs één kaart bekomen.

De koninklyke zang-maetschappy de Melomanen, zal op zaterdag 1 february, een koncert geven in den Casino, welks opbrengts zal verdeeld worden, de eene helft voor den armen dezer stad en het ander deel voor de familie der slagtoffers van de ramp des entrepôts te Antwerpen.

Het zanggenootschap de Eendragt, van Meulestede, zal met medewerking der fanfare- en zangmaetschappyen van Evergem, morgen 19 january aenstaende, in het lokaal de Eendragt, te Meulestede, een groot avondfeest, ten behoe-ve der armen, geven.

Den 21 dezer zal de maetschappy De goede tien, geves-tigd in den estaminet het Lindeken, gehouden door Jozef Vleurinck, St-Salvatorstr, een brooddeeling aan den arme doen, van 450 kilos fyn brood.

Die vriendenkring, nit treffelyke burgers saëmgesteld, geeft een schoon voorbeeld aan de talryke kaertspel-en teerlinggezelschappen onzer stad, die, met eenen geringen uitleg, des winters de weldadigheid by het vermaek zouden kunnen voegen.

De personen die verantwoordelyk zyn voor de in-schryving, op behoortlyken tyd, der jongelingen die dees jaer moeten loten, zullen wel doen zich te herinneren dat de tyd, voor die inschryving vastgesteld, eindigt den 20 dezer maend, en dat de straffen, by gebrek van inschryving, zoo wel de ouders, voogden of bestuurders treffen, als den ontbrekenden milicianen zelve.

Wy vernemen dat de milicianen der klassen van 1858 en 1859 terug onder de wapens zyn geroepen.

De kiezing der overheden voor de compagnie Jagers der burgerwacht onzer stad, zal morgen zondag 19 dezer, plaats hebben op het stadhuis, des voormiddags om 9 ure.

In een aental gemeenten van Brabant, Henegouwen en Namen, heeft men voor den winter nachtronden inge-richt.

Er zyn valsche stukken van 1 franc alhier in omloop, dragende het jaer 1844. Men moet ook wel de oogen vestigen op de kopere fransche muntstukken van 2 centie-men, die een eenvoudig mensch ligtelijk zou aennemen voor een goudstuk van 10 francs, om dat zy nieuw zyn.

Men klaegt in onze stad over den dienste der straet-kuisching. Want wanneer het vochtig weder is, schiet men op sommige plaatsen tol over de knoesels in de modder.

De bevolking van Belgie, volgens den *Annuaire de l'Observatoire général*, was op 31 december 1861, van 4,731,957 inwoners.

Een uitvinder heeft een zoo gemakkellyk als kunstig werktuig gemaakt, bestaende in een wandelstok in metael of in hout, van gewoone dikte en niet zeer zwaar; hy is hol en men kan er gaz in doen. De handdruk die er afvyst, be-dekt een bek waeraen eene kleine veer is vastgemaakt. Als men erop duwt, komt er gaz uit, dat men oogenblikke-lyk kan aensteken. Aenstonds heeft men eene fakkel die zeer lang brandt en moeijelyk uitdooft.

De proef dier fakkel-wandelstokken is in eenige gestich-ten genomen in ruime kelders, onderaardsche gangen, en gelukte ten volle.

Van al de veroordeelden der Zwarte Bende zyn er tot hiertoe maer twee in kassatie gegaen tegen het vonnis over hen uitgesproken. Deze zyn Filip Boucher en Xavier Hubinon (*petit Thomas*).

De genaemde Maximiliaan De Thandt, oud 19 jaren, fabriekwerker, wonende in de Lange Viollettenstraat, is in de nacht van 15 tot 16 dezer betraept op heeter daed van diefte met braek, in 't huis waer hy eene kamer van betreft.

Niet wetende waer zich aen de vervolging onttrekken is hy zich gaen verschuilen op 't dak, waer de nachtwakers hem achtervolgd en aengehouden hebben.

In denzelfden nacht is een diefte met braek gepleegd in de fabriek van den heer Picha, op den Dok. Door den nachtwaker verrast, is de dief gaen loopen.

De heer Bancel, de fransche banneling, is tot professor benoemd van fransche letterkunde, by de openbare leer-gangen, welke door de stad Brussel en de regering ingesteld zyn. Wy betwisten het talent niet van den heer Bancel; doch het doet ons pynlyk aen te zien, dat het alweer een vreemdeling is, welke die plaats inneemt, en dat de eigene kin-deren van den lande, die welligt even of nog beter bekwaem zyn dan hy, worden op zyde geschoven.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 10 tot den 15 January.

Deziderius Ledonx, 37 jaren, koetsier, met Adolfinia Car-lier, 36 jaren, kamermeid, beiden rekollentenlei. — Kon-stant Waem, 22 j. kommies, zaedsteeg, met Idalia Hoste, 25 j. kleermaekster, korte steenstr. — Edmond Struyne, 25 j. zonder beroep, te Brussel, met Koba de Ruyck, 25 j. zond., b. casinoplaets. — Leo Bouckaert, 28 j. zond ber. oude vest, met Maria Milliau, 20 j. z. b. steendam. — Lode-wyk le Grand, koophandelaer, nederkouter, met Maria van Loo, z. b. burgstr. — Ferdinand Claeys, 27 j. schipper, met Anna van der Poorten, 34 j., schipperin, phoenixstr. — Emmanuel de Boevere, 33 j., dagl. met Maria Mertens, 30 j., strykster, beiden kazernstr. — Jan Dierick, 34 j., schoenmaker, te Mariakerke, met Francisca van de Walle, 41 j., z. b. coupure. — Karel Tack, 22 j., ajuteur, onde-molenaerstr. met Maria Miry, 26 j., fab. hospitaalstr. — Alexander Congnaux, 25 j., koperslager, met Maria Wyck-aert, 24 j., fab. beide muide. — Hendrik Brossé 28 j., bees-tenkoopman, b. de damp. met Clemencia Moneer, 21 j., fab. keizerstr. — Theodor Eeckman, 23 j., yzerdryver, palingsstr. met Serafina de Snerck, 27 j., kortscheepgr. — Bruno Geer-naert, 23 j., hekelaer, kerkstr. met Jozefa Dupargue, 23 j., fab. coupuregang. — Gabriël Prijs, 27 j., behanger tinne-potstr, met Maria van de Vyver, 20 j., kleermaek. minne-mansstr. — Jan Vlamynck, 22 j. meester. S. Salvatorstr. met Maria Libin, 21 j. naeister, mortierstr. — Jan Tackels, 32 j. fabriekw. met Maria Barbier, 46 j. z. b. beiden heu-velplein. — August Wyckaert, 20 j. fabriekw. Muide, met Paulina Hautekeete, 26 j. fabriekw. Voormuide. — Pieter Hebbelynck, 26 j. fabriekw. muinkaei, met Julia de Vos, 25 j. fabriekw. nieuwlant. — Domien Hoffman, 45 j. fabr. krommenessche, met Maria Aelbrecht, 46 j. fab. drongen-hof. — Karel Monteny, 21 j. fabriekw, lang scheepgracht, met Hortensia van den Beaugarde, 22 j. fabriekw. groote meirhemkaei. — Benjamin Tiryn, 26 j. fabriekw. chartreuzenstr. met Filomena Jehan, 23 j. fabriekw. S. Pharaidepl.

Sterfgevallen van den 11 tot den 17 January

Nathalia Deronne, huisvr. Beernaert, 58 j. slypstr. — Katharina Glorieux, wed. Malbraud, 67 j. vrouwmattenstr. — Sophia Demeyere, huisvr. Brieven, 62 j. brabanddam. — Lodewyk Gysels, 41 j. z. b. sterstr. — August de Poortere, 27 j. kommies, vrydagmarkt. — Elizabeth Netser, huisvr. Procureur, 71 j. Ykstr. — Isidoor Vanhaevermaete, 34 j. smid, hertogstr. — Jozefa Everaert, 21 j. dienstm. byloke. — Philomena Goethals, 20 j. fabr. berouw. — Pieter Lerberghe, 62 j. priester, peperstr. — Anna Bols, 58 j. hoogstr. — Frans Bolsbeke, 81 j. kleerm. onderbergen. — Jan-Baptist Desmet, 44 j. dagl. kortrykschestr.

59 kinderen onder de 7 jaer.

Geboorten van den 11 tot den 17 January.

Van het mannelyk geslacht 44) Totaal 78.

Van het vrouwelyk geslacht 34)

MARKTBERIGT VAN GENT, VAN 17 DEZER.

De graenmarkt was heden zeer goed voorzien. Het korn van eerste hoedanigheid was gelust aen de verder ge-stelde pryzen, en de mindere soorten onderstonden eene ligte daling. De roggehandel was kalm; dit artikel bekwaam eenen afslag van 50 centiemen. In andere granen was weinig verandering. De boter gold 2 fr. tot 2 fr. 50 den kilo. Voor de 25 eijeren betaelde men 2 fr. 15 j.

Het ongebuiddel- en roggebrood zal met de ingaende week 1 centiem afslaan. De andere broodsoort blyft on-veranderd.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter	10 january	17 january.
Witte tarwe	27 — a — —	25 46 a — —
Rouwe id.	27 14 a — —	27 28 a — —
Rogge	17 29 a — —	16 84 a — —
Geerst	— a — —	— a — —
Bockweit	13 22 a — —	16 — a — —
haver	9 26 a — —	8 73 a — —
Aerdappelen, 100 k.	9 23 a — —	9 — a — —

BROODZETTING.

Van den 17 om in te gaen den 19 january.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuidd	fr. 0 42
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuidd.	» 0 55
1 Kilo rogge.	» 0 22

J. DIMÉ, Drukker, in de Studenten-Weide (Pré-aux-Cleres, by het Groot Vleeschhuis)